

‘Het loon van de sportbeoefenaar’

GwH. 5 juli 2018

We work for people, not clients

Duurzaam samenwerken

Excellent juridisch denken

Maximaal oplossingsgericht handelen

Uw zaak, onze expertise

Het Grondwettelijk Hof heeft zich recent gebogen over de artikelen 2 en 3 van de wet van 24 februari 1978 betreffende de arbeidsovereenkomst voor betaalde sportbeoefenaars.

De bovenvermelde wet is van toepassing op de arbeidsovereenkomsten gesloten tussen betaalde sportbeoefenaars en hun werkgevers. Hierbij wordt enkel een sportbeoefenaar wiens loon een bepaald bedrag overschrijdt, gekwalificeerd als een 'betaalde sportbeoefenaar'.

Bij de overschrijding van de in de wet van 24 februari 1978 bepaalde loondrempel wordt op een onweerlegbare wijze vermoed dat er sprake is van een arbeidsovereenkomst waardoor er sociale zekerheidsbijdragen verschuldigd zijn op het ontvangen loon en waardoor betaalde sportbeoefenaars bijgevolg genieten van sociale bescherming.

In de wet wordt uitdrukkelijk gekozen voor het loonbegrip uit de Loonbeschermingswet, dewelke veel ruimer is dan het loonbegrip in het arbeidsovereenkomstenrecht.

Concreet houdt dit in dat om te bepalen of de loongrens al dan niet is overschreden, er rekening dient te worden gehouden met alle geldsommen en in geld waardeerbare voordelen waarop de sportbeoefenaar ingevolge van zijn dienstbetrekking recht heeft (bijvoorbeeld: kostenvergoedingen, wedstrijdpremies, alsook vergoedingen in geval van arbeidsonderbreking).

Het Arbeidshof van Gent heeft aan het Grondwettelijk Hof gevraagd of de specifieke behandeling van betaalde sportbeoefenaars, nl. het onweerlegbaar vermoeden van de arbeidsovereenkomst en de toepassing van het ruime loonbegrip, verenigbaar is met het gelijkheidsbeginsel.

Het Grondwettelijk Hof oordeelde in zijn arrest van 5 juli 2018 dat het onderscheid op basis van een overschrijding van de bepaalde loongrens geen schending inhoudt van het gelijkheidsbeginsel aangezien het onderscheid op een objectief criterium berust nl. de doelstelling van de wet van 24 februari 1978 om professionele sportbeoefenaars, zijnde de sportbeoefenaars die door de sport in hun levensonderhoud voorzien, een sociaal statuut en bijgevolg sociaalrechtelijke bescherming toe te kennen.

Het Hof stelde bovendien dat het onderscheid evenmin onevenredige gevolgen met zich meebrengt. Indien het loon van de sportbeoefenaar onder de loondrempel in de zin van de Loonbeschermingswet blijft, kan deze immers nog steeds aantonen dat hij verbonden is door een arbeidsovereenkomst en dus onder het toepassingsgebied van de desbetreffende wetgeving ressorteert (bijvoorbeeld onder het werknemersstatuut), door te bewijzen dat de constitutieve elementen van een arbeidsovereenkomst voorhanden zijn.

Uit het enkele feit dat er in dat geval geen wettelijk vermoeden voorhanden is, houdt volgens het Hof geen schending in van het gelijkheidsbeginsel.

Heeft u nog vragen? Aarzelt u dan niet om ons te contacteren. Wij zijn graag bereid u verder te informeren.

Het Forum-team.

FORUM
ADVOCATEN

We work for people, not clients

Duurzaam samenwerken

Excellent juridisch denken

Maximaal oplossingsgericht handelen

Website

Contactgegevens

